

[Glistrup]

modtageren – som skal have en ydelse af en sådan størrelse, at der bliver noget tilbage – og, hvis dette forslag bliver vedtaget med kristeligt folkeparti som de udslagsgivende, hos yderen, ja, så dræber man simpelt hen enhver mulighed for overhovedet at kunne have en sådan indbyrdes støtte.

Jeg er ked af, at jeg ikke har adgang til kristeligt folkepartis landsmøde i morgen. Det ville så ganske givet være en central ting at diskutere denne mærkesag for kristeligt folkeparti. Det må være særdeles væsentligt at tage det op til behandling i de kommende dage på kristeligt folkepartis landsmøde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lovforslaget indeholder bestemt fremskridt, ikke i hr. Glistrups betydning af ordet, men når det drejer sig om at fremme en fornuftig indkomstskattepolitik. Men lovforslaget er alligevel efter radikal opfattelse så dårligt gennemarbejdet, at vi må stemme imod det.

Lovforslaget bygger bl. a. på, at foreninger og institutioner, der kan godkendes af skatteministeren, fortsat kan modtage gaver, for hvilke giveren kan få skattnedslag. Det har været et gennemgående træk i administrationen af § 8 A, at politik under alle omstændigheder betragtes som noget odiøst og noget forkert, og at »politiske« institutioner derfor aldrig kan godkendes. Det er et forhold, jeg synes, vi – ikke mindst herinde – bør tage op til diskussion. Dette, at politik er noget, man ikke kan befatte sig med, når det gælder om at støtte, får ved administrationen en udstrækning, der er helt forkastelig. Jeg kan f. eks. anføre, at det ikke vil være muligt for en støtteforening til gavn for Kristeligt Dagblad at blive godkendt efter § 8 A. Hvorfor ikke? Nej, Kristeligt Dagblad kommer jo, som ordet siger, hyppigt, næsten dagligt, og beskæftiger sig med politik, altså kan det ikke godkendes.

Dette er efter min mening en administration, der er så forkert, at vi ikke under nogen omstændigheder fra radikal side vil lægge navn til vedtagelse af et lovforslag, der bygger på en så forkert administration.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Glistrup fremførte, at ved gennemførelsen af dette lovforslag ville man rette et

slag imod familiesammenholdet. Det kan vi ikke umiddelbart se, og jeg skal da gerne gentage her over for hr. Glistrup og andre, at vi altid har ønsket at kæmpe for familien og familiens ret og mulighed for ligestilling imellem forskellige familier. Vi vil stadig væk fastholde, at det er vores politiske målsætning.

Men jeg vil da også fremføre, at hr. Glistrup og andre, som har råd til det, stadig væk har mulighed for at hjælpe familiemedlemmer. Det står dem frit for.

Vi mener, at vi på mangfoldige områder har et hensigtsmæssigt og veludbygget socialsystem. Man kan sige, det virker forkert på visse områder, det er en anden side af sagen, men vi har et udbygget socialsystem, og vi mener ikke, at vi ved denne lovgivning skal gøre det sådan, at alene de, der har, skal have mulighed for over skattebilletten at flytte midler over til andre, mens de, der ikke har, ikke får denne mulighed. Det er det, man ønsker at fastholde. Der, hvor der er midler til stede, skal man have mulighed for at fastholde dem i familien ved at flytte dem fra højtbeskattede familiemedlemmer til mindre beskattede familiemedlemmer. Det er det, det bruges til, og det er det, man fortsat ønsker det skal bruges til. Man kan påberåbe sig, at det er en social foranstaltning. Jeg tror nok, at der i al fald hos langt de fleste er en manglende forståelse for sociale foranstaltninger ad den vej. Hvorfor bruges det ellers af så få? Kun de, der skal have flyttet nogle midler, bruger det tilsyneladende i øjeblikket.

Det undrer mig, at de partier, som så gladeligt sidste år stemte for, at de, som var uden for landets grænser, skulle underkastes en begrænsning, nu kraftigt går imod, at de mennesker, som er inden for landets grænser, skal underkastes en begrænsning på 10.000 kr. De partier, som stærkest står på, at vi skal have et europæisk fællesskab, som stærkest står på, at vi skulle ind i Det europæiske Fællesskab, for der skulle være lighed – vi skulle have de samme sociale goder, hvad enten vi boede i det ene eller det andet land – de partier stemte gladeligt den nævnte begrænsning igennem sidste år, og nu vil de ikke være med til at gennemføre det, som er en nødvendig konsekvens af det, man så gladeligt vedtog sidste år. Når man ikke vil det, ja, så kan vi andre kun klart sige: det er, fordi man ønsker en klar diskrimination – for